

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 3.07.2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka oštećenog Bora Đurića

Svedok je u maju 1992. godine bio vojnik po ugovoru i obavljao je dužnost komandira vodova JNA čiji je zadatak bio pregled terena oko Tuzle. Njegova jedinica imala je poziciju na Kozlovcu, gde je bio postavljen jedan vojni šator, odakle su nadgledali i čuvali kasarnu *Husinska buna*. Dana 15. maja vraćao se sa trodnevnog odsustva zbog rođenja sina i u kasarnu je stigao oko 15:00 časova. Na putu prema kasarni video je mnogo uniformisanih lica, naročito na raskrsnici *Brčanska malta*. Kada je stigao u kasarnu čuo je da je jedna manja kolona, koju su formirali mladi vojnici, tog jutra pokušala da izađe iz kasarne i da je bila vraćena dok je u to vreme već formirana i druga velika kolona vojnih i civilnih vozila koja je čekala znak da krene iz kruga kasarne. Vojnici su u kamione tovarili municiju, oružje i druga materijalno-tehnička sredstava, jedino je bilo zabranjeno dirati oružje Teritorijalne odbrane koje se nalazilo u magacinu. Od poznanika sreo je vodnika Matu Zrinića koji mu je pokazao da na krovu jedne obližnje kuće postoji rupa i da će odatle biti pucano na vojsku. Zatim je uzeo snajper i devet puta opalio u vazduh. Taj njegov čin ličio je na davanje znaka nekome, ali su svi bili zauzeti poslom da bi o tome razmišljali. Drugih starešina nije bilo niti je komandanta kasarne Dubijića video tog dana. Vojska je obavestena da je komandant Dubajić na pregovorima sa Selimom Bešlagićem oko mirnog izvlačenja vojske iz kasarne. Kolona je krenula oko 18:30 časova. Čulo se naređenje da vojnici ne smeju nikakvim gestom da isprovociraju stanovništvo. On se nalazio u kamionu bez cerade sa još petoricom vojniika. Samo što su prošli krug kasarne i ušli u Skojevsku ulicu začula se gromoglasna pucnjava. Imali su oružje u kamionu, ali nisu bili spremni za borbu tako da na vatru nisu uzvratili. Na kolonu je pucano sa prozora okolnih zgrada. Granata je pogodila točak kamiona tako da nisu mogli da nastave put niti da se vrate u kasarnu. Svi vojnici osim vozača Zorana Tubića i svedoka su ranjeni. Pokušali su da beže i uspeali da se sakriju u jedan kanal u Siminom Hanu. Pucnjava je bila slabija, ali padale su ručno pravljenе granate. Jedna naprava elipsastog oblika je eksplodirala usled čega je ranjen u desnu nogu i kuk. Ubrzo je naišlo jedno sanitetsko vozilo. Vrata na vozilu su bila otvorena tako da su uspeali da utrče u vozilo koje ih je prebacilo do Doboja. Uz put su videli mnoge pripadnike *Patritoske lige*. U Doboju mu je pružena prva pomoć a zatim je prebačen u bolnicu u Bijeljini. U bolnici je ostao desetak dana, nakon čega je samovoljno otišao kući.

Povodom ovog događaja nikada ranije nije saslušavan. Optuženog ne poznaje.

Saslušanje svedoka oštećenog Živana Jovanovića

Svedok je otac poginulog devetnaestogodišnjeg vojnika Duška Jovanovića. Duško se 15. maja 1992. godine nalazio u kasarni *Husinska buna* u Tuzli na redovnom odsluženju vojnog roka. Tog dana trebalo je da se kasarna evakuše i on se nalazio u sanitetskom vozilu u kome su bila još šestorica vojnika. Osim vozača Miomira Jovanovića koji je ranjen ostali vojnici su poginuli. Od Duškovog tela pronađene su samo tri kosti. Svedok se pridružuje krivičnom gonjenju.